

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 648/16, Brno, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením, o návrhu Krajského soudu v Brně na přikázání věci podle § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 A 69/2014,

t a k t o :

Věc vedená u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 A 69/2014 **se p ř i k á z u j e** Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 26. 7. 2014 podanou u místně nepříslušného Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) domáhal ochrany před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením žalovaného, konkrétně tedy určení, že v důsledku vadného rozvrhu práce Krajského soudu v Brně (dále jen „žalovaný“ nebo „krajský soud“) bylo zasaženo do jeho veřejného práva na zákonného soudce, přičemž tento zásah údajně nadále trvá. Městský soud usnesením ze dne 19. 8. 2014, č. j. 8 A 131/2014 – 5 věc postoupil k rozhodnutí žalovanému.

Žalovaný předložil Nejvyššímu správnímu soudu návrh na přikázání věci jinému krajskému soudu dle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh odůvodnil poukazem na skutečnost, že žaloba směřuje proti němu, případně jeho soudnímu funkcionáři, a jako taková by mohla vyvolat objektivní pochybnosti o nepodjatosti všech soudců specializovaných senátů žalovaného.

Žalobce svého práva vyjádřit se ve smyslu ustanovení § 9 odst. 3 s. ř. s. k tomu, kterému soudu má být věc přikázána, nevyužil.

Nejvyšší správní soud shledal návrh žalovaného na přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu důvodným.

Ustanovení § 9 odst. 1 s. ř. s. upravuje možnost Nejvyššího správního soudu přikázat věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. V citovaném ustanovení je upraven případ tzv. delegace nutné, která je podmíněna vyloučením všech soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu, jenž má věc jako soud věcně a místně příslušný projednat a rozhodnout. S ohledem na výše uvedené skutečnosti nelze pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného krajského soudu, sestavit senát, a z toho důvodu jsou splněny zákonné podmínky pro přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu.

Předseda senátu krajského soudu, kterému podle rozvrhu práce přísluší věc projednat, poukázal na důvody pro vyloučení všech soudců, kteří vyřizují agendu správního soudnictví, neboť v projednávané věci je žalovaným Krajský soud v Brně. V tomto případě lze mít důvodné pochybnosti o nepodjatosti těchto soudců, protože žalovaným správním orgánem je samotný krajský soud, což je subjekt totožný se správním soudem, který by měl ve věci rozhodnout, a nelze proto vyloučit určitou míru pocitu sounáležitosti s touto institucí. Všichni soudci specializovaných senátů tohoto soudu jsou pro možnou podjatost vyloučeni.

Ve vztahu k objektivní pochybnosti o nepodjatosti soudců Nejvyšší správní soud odkazuje na rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 – 70, dostupné na www.nssoud.cz. Nejvyšší správní soud zde vyslovil, „že vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoli na skutečně prokázané podjatosti, ale je dáno již tehdy, jestliže lze mít o jeho nepodjatosti pochybnost“. V tomto ohledu je vhodné poukázat i na obecnou právní zásadu „*nemo iudex in causa sua*“, dle které nikdo nesmí být soudcem ve vlastní věci, a ve sporu mezi dvěma subjekty musí vždy rozhodovat nezávislý třetí subjekt. Tato obecná pravidla jsou obecně uznávána jako zásady spravedlnosti, a to i tehdy, jestliže nejsou normativně vyjádřena v pozitivním právu (srov. Knapp, V. *Teorie práva*, C. H. Beck, Praha 1995, str. 83).

Vzhledem k důvodnému vyloučení všech soudců specializovaných senátů žalovaného jsou splněny podmínky pro delegaci věci jinému krajskému soudu stanovené v § 9 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud ji proto přikázal Krajskému soudu v Českých Budějovicích, neboť žalobcova adresa pro doručování spadá do územní působnosti tohoto soudu.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. ledna 2015

JUDr. Miluše Došková

Nad 370/2014

předsedkyně senátu